

Carta de la Troxi

Ds, 29/02/2020 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

Els amics li deien Troxi. Ningú sabia d'on venia aquest nom, però el fet és que li esqueia. La Troxi era molt estimada per molta gent, era com una mena de tro amb molt de soroll i de simpatia. La Troxi va morir a l'hospital. Tot va ser molt ràpid. Una tragèdia per a la família, per a molta gent i fins per als seus alumnes. Va deixar una carta de comiat, de la qual copiem un fragment. És un document llarg, propi de la seva manera de ser. Veureu qui era la Troxi per dintre, el cor i la fe.

“Em sap greu anar-me'n. He tingut moltes oportunitats i especialment vosaltres. Ara enyoro el mar, el nostre mar blau i empastifat de tones de plàstic. Encara no fa un mes treballàvem de voluntaris per treure tanta merda i, de passada, quina fantàstica bellesa i quina potència de vida dels fons marins. Enyoro els de casa, a vosaltres, amics, les sortides, les reunions que mai acabaven perquè sempre hi havia una confiança pendent i aquell tornar a pas lent, a poc a poc. He estat sola i acompanyada. Gràcies, gràcies, gràcies.

Quan llegireu això hauré experimentat què significa morir-se. Estic en pau i espero que en el moment del traspàs m'acullin, especialment Jesús. Amb la mà al cor us dic que ha sigut, durant els ràpids anys de la meva vida, el millor mestre, amic, guia i sentit de tot. Ja sabeu que el vaig trobar, o més ben dit, Ell a mi, als 20 anys, quan anava desfrenada. Va ser una experiència genial, que em va traspalsar, i que ha marcat el meu camí.

No estaré lluny. Potser més a prop i tot, ja que, encara que ens hem vist sovint, ja sabeu el que passava, que vivíem com l'AVE, a tota velocitat, i amb tanta tensió que sempre dèiem: ens hem de veure, i mai arribava el dia. Ara en canvi estaré a prop. Ho sé. És una de les coses que vaig sentir molt a dins una nit a l'hospital, com si Jesús m'ho hagués dit. No seré cap fantasma. Seré jo, potser amb una capacitat i energia potents, i penso en creixement quàntic il·limitat. No us dic adéu, sinó a reveure.”

La Troxi va marxar al començament de la quaresma; i a l'homilia del seu comiat el rector de la parròquia va dir que viuria la Pasqua a la Glòria celestial.

Però jo penso que la Troxi no ha esperat tantes setmanes, sinó que segurament s'ha avançat a la festa.